

Република Србија
УПРАВНИ СУД
14 У. 6898/11
13.06.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Стева Ђурановића, чланова већа, са судским саветником Снежаном Вујачић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "А.А." Д.О.О. из Земуна, ..., кога заступа пуномоћник Самуиловић Александар, адвокат из Београда, Коче Капетана бр. 3, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе – Регионалног центра Београд, ради поништаја решења туженог органа, број 4700-123/2010-20 од 10.05.2011. године, у предмету пореза на додату вредност, у нејавној седници већа, дана 13.06.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Тужилац је дана 22.06.2011. године поднео Управном суду тужбу због недоношења другостепеног решења туженог органа, по жалби коју је изјавио на решење првостепеног органа Пореске управе, Филијале Земун, број 47-00608/2009-0021-010, од 13.01.2009. године.

У току трајања поступка по наведеној тужби пред Управним судом, тужени орган је донео решење бр. 4700-123/2010-20 од 10.05.2011. године и одбио жалбу тужиоца, изјављену на решење првостепеног органа бр. 47-00608/2009-0021-010 од 13.01.2010. године, којим је тужиоцу, пореском обвезнику, у поступку теренске контроле обрачунавања и плаћања пореза на додату вредност, за период контроле од 01.01.2005. године до 31.12.2005. године, у циљу отклањања неправилности, утврђена обавеза пореза на додату вредност и камата за непријављену обавезу пореза на додату вредност, у износима ближе означеним у тачкама 1.-4. диспозитива тог решења, обрачуната закључно са 30.11.2009. године и наложена уплата утврђене обавезе и камате до дана уплате, на одговарајући рачун јавних прихода, у тачки 5. диспозитива тог решења наложено је пореском обвезнику да сам обрачуна камату од дана до када је у контроли обрачуната камата до дана уплате главног дуга у тачкама 1.-4. диспозитива решења, у тачки 6. диспозитива решења наложено је пореском обвезнику да утврђене обавезе евидентира у пословним књигама и другим прописаним евиденцијама, с тим да рок за извршење решења износи 15 дана, од дана пријема овог решења, а жалба не одлаже извршење решења.

Тужилац је поднеском, достављеним Управном суду дана 07.10.2011. године, проширио поднету тужбу на решење туженог органа бр. 4700-123/2010-20 од 10.05.2011. године, наводећи да остаје у свему при раније изнетим наводима, којима је указао да је наведена пореска обавеза тужиоцу неосновано утврђена од стране првостепеног органа, из разлога што се иста заснива на потпуно погрешно утврђеном чињеничном стању и погрешној примени материјалног права. Сматра да су потпуно неосновани наводи туженог органа да предметни рачуни не садрже све елементе прописане одредбом члана 42. Закона о порезу на додату вредност, јер елементи које је првостепени орган навео као елементе из члана 42. наведеног Закона, нису предвиђени чланом 42. Закона о порезу на додату вредност, које тужилац у тужби наводи, па самим тим су били испуњени сви услови предвиђени чланом 28. Закона о порезу на додату вредност, да се тужилац користи правом на одбитак претходног пореза, јер је у конкретном случају тужилац поседовао рачуне издате од стране других обвезника у промету, у износу претходног пореза, у складу са Законом о порезу на додату вредност, а сама добра која је тужилац набавио по наведеним рачунима су коришћена за даљи промет добара и услуга, који су опорезиви порезом на додату вредност. У тужби тужилац детаљно износи чињенице које се односе на пословање тужиоца са предузећима које у тужби наводи и истиче да су све услуге по свим фактурама извршене и да се не ради ни о каквом симулованом послу. Како су наведене услуге дефинитивно извршене и о томе је

тузилац доставио доказе у поступку теренске контроле, као и уз тужбу, а чињеницу да ли су наведена правна лица недоступна контроли, да ли су се у време теренске контроле налазили на регистрованим адресама седишта, да ли су исти пријављивали своје раднике или закључене уговоре о закупу магацинског простора, да ли су исти у својим пословним књигама пријавили набавку опреме, тужилац не може знати, нити на било који начин то може утврдити, због тога тужилац сматра да нити је надлежан, нити има могућности да проверава законитост пословања трећих лица, па то што су трећа лица евентуално незаконито пословала, то се не може ставити на терет тужиоцу на начин што се ускраћује у правима која су му законом призната. Предлаже да суд тужбу уважи, поништи првостепено и оспорено решење и обавезе тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове вођења управног спора, колико исти буду изнели, а у складу са адвокатском и таксеном тарифом.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима из оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

По разматрању списка предмета, оцени навода у тужби и одговора на тужбу, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени орган одбио, као неосновану, жалбу тужиоца, изјављену на решење првостепеног органа, јер је нашао да је првостепени орган у спроведеном поступку у коме није било повреде правила поступка, на основу правилно утврђеног чињеничног стања, правилно применио материјално права. Ово стога, што је у поступку теренске контроле обрачунавања и плаћања пореза на додату вредност, за период од 01.01.2005. до 31.12.2005. године, о чему је сачињен записник, број 47-00608/2009-0021-001 од 30.11.2009. године, а на који записник је тужилац благовремено поднео примедбе, које је првостепени орган размотрио и у образложењу ожалбеног решења навео разлоге због којих примедбе није уважио, код тужиоца у пореском периоду од 01.04.2005. до 30.06.2005. године, порески инспектор утврдио да је тужилац неосновано користио претходни порез по рачунима добављача, "Б.Б." и "В.В.", у пореском периоду од 01.07.2005. године до 30.09.2005. године, такође је тужилац неосновано користио претходни порез по рачунима добављача "Б.Б.", "Г.Г." и "Д.Д.", у пореском периоду од 01.11.2005. до 30.11.2005. године, користио је претходни порез по рачуну добављача "Ђ.Ђ.", "Е.Е.", "Ж.Ж." и "З.З.", као и да је порески обвезник у пореском периоду од 01.12.2005. године до 31.12.2005. године, користио претходни порез по рачунима добављача "Г.Г.",

"И.И.", "Ј.Ј.", "К.К." и "Л.Л.", наведеним у образложењу првостепеног решења, за које је порески инспектор нашао да не садрже податке прописане одредбом члана 42. Закона о порезу на додату вредност ("Сл. гласник РС" бр. 84/04 ... 61/05), односно означени рачуни у образложењу првостепеног решења нису испостављени у складу са овим Законом и одредбом члана 6. Правилника о евиденцији промета робе и услуга, којима је прописано да исправа која прати робу и на основу које се води евиденција мора бити у оригиналу, потписана од стране одговорних лица и оверена печатом. Како је првостепени орган утврдио да документација која прати наведене рачуне и сами рачуни не садрже место и адресу из кога је роба отпремљена, нема имена и презимена лица које је издало робу, а постоји само нечитак потпис, нема података о лицу које је извршило превоз, нити адресе где је извршена испорука, то је првостепени орган нашао да на основу ових рачуна, порески обвезник, овде тужилац није остварио право на одбитак претходног пореза. Из списка предмета и образложења оспореног решења, даље, произлази да је првостепени орган у поступку теренске контроле такође утврдио да је добављачу "Ј.Ј.", дана 08.07.2007. године одузет ПИБ, а према изјави лица које је регистровано као оснивач и директор наведеног добављача, исти не познаје купце, те наводи да је уз накнаду, потписивао разну документацију, међу којима су биле и фактуре, да се предузеће " К.К.", не налази на регистрованој адреси седишта, нити на некој другој адреси, да нема основна средства, магацински простор, ни запослене раднике, а одговорно лице овог предузећа је изјавило да није било у пословном односу ни са једном фирмом, већ му је било у интересу да се евидентира промет преко пословног рачуна, ради добијања кредитних средстава. Такође, у поступку теренске контроле је утврђено да се добављач тужиоца "З.З." не налази на регистрованој адреси седишта, нити на некој другој адреси, да пословна документација и директори нису доступни и да им је одузет ПИБ, чиме је добављач изгубио статус пореског обвезника и констатовано да наведено предузеће није могло да пружи фактурисану услугу, јер се ради о предузећу које у знатној мери избегава утврђивање и плаћање јавних прихода, коме је због наведених разлога одузет ПИБ, као и предузећу "Л.Л.", дана 14.12.2005. године, а за које предузеће је, такође, у поступку теренске контроле утврђено да не води пословне књиге, да не води књигу улазних и излазних фактура, као и да није редовно сачињавало и достављало ПДВ пријаве, а самим тим ни обрачунавање и плаћање ПДВ-а. Прегледом улазних рачуна у пореском периоду од 01.11.2005. до 30.11.2005. године, утврђено је да је тужилац приказивао извршење услуга предузећа "Е.Е.", по три рачуна издатих на укупан износ од 1.203,659,00 динара, а да на адреси регистрације предузећа у Београду не постоји истакнут назив предузећа, а пословна документација и одговорно лице су недоступни, наведени добављач нема запослене раднике

и складишни простор, јер врши промет добара и услуга у транзиту, а истом предузећу је на основу решења Пореске управе од 12.03.2007. године, одузет ПИБ, а провером пословне документације којом располаже Пореска управа, утврђено је да није обвезник ПДВ-а. Напред наведено је првостепени орган у поступку теренске контроле утврдио и за приказане извршене услуге предузећа “Ж.Ж.”, по два рачуна која су издата на укупан износ од 694.194,00 динара, коме предузећу је такође на основу решења Пореске управе од 29.12.2006. године одузет ПИБ, који није подносио ни ПДВ пријаве, а наведена два рачуна издата су тужиоцу са исказаним ПДВ-ом. Код овако утврђеног чињеничног стања првостепени орган је нашао да је контролисани порески обвезник, овде тужилац, користио претходни порез по фактурама означеним у образложењу првостепеног решења, а да није испунио услове прописане одредбом члана 28. Закона о порезу на додату вредност из ког разлога је исти оспорен и тужиоцу наложена уплата износа утврђене обавезе пореза на додату вредност и камате означене у диспозитиву првостепеног решења.

Тужени орган је, оцењујући наводе жалбе тужиоца, у којима је тужилац истакао да потврде других правних лица, о даљем промету фактурисаних добара, које је тужилац приложио као доказ, представљају извршени промет добара и услуга, правилно оценио да су без утицаја на другачије решење ове управне ствари, са правилно датим образложењем да како су подаци наведени на потврдама, издати пореском обвезнику од стране других правних лица, директно су везани за пословну промену у односу на та правна лица, те се овакве издате потврде не могу сматрати књиговодственим исправама из којих се може утврдити да је промет који је био предмет контроле извршен, у смислу одредбе члана 9. Закона о рачуноводству и ревизији (“Службени гласник РС” број 46/06).

Код оваквог стања ствари, по оцени Управног суда, правилно је закључивање туженог органа у оспореном решењу да је првостепени орган правилно поступио када је у поступку теренске контроле обрачунавања и плаћања пореза на додату вредност за порески период од 01.01.2005. године до 31.12.2005. године, утврдио да је тужилац приликом утврђивања претходног ПДВ-а као одбитка ставке код утврђивања обавезе ПДВ-а користио рачуноводствене исправе које немају елементе прописане одредбом члана 6. став 3. Правилника о евиденцији промета робе и услуга (“Службени гласник РС” бр. 45/96...6/99), и да су рачуни добављача у пословању са тужиоцем издати супротно одредби члана 42. Закона о порезу на додату вредност (“Службени гласник РС” бр. 84/04, 86/04 и 61/07), којим ставом првим је прописано да се рачун или други документ који служи као рачун, издају за

извршени промет добара и услуга, па како је правилно у пореском поступку утврђено да тужилац не поседује валидан доказ да су предметни рачуни издати за извршен промет добара и услуга од стране другог обвезника, то је тужени орган правилно закључио да је првостепени орган правилно нашао да тужилац није остварио право на одбитак ПДВ-а, па тужиоцу није признао право на одбитак претходног пореза у смислу одредбе члана 28. Закона о порезу на додату вредност ("Сл.гласник РС" бр. 84/04...61/07). И за рачуне који садрже све елементе прописане одредбом члана 42. став 2. наведеног закона, али су издати за промет који није извршен, тужилац није испунио кумулативно услове прописане одредбом члана 28. Закона о порезу на додату вредност, које тужени у образложењу оспореног решења правилно таксативно наводи, па самим тим није ни стекао право на одбитак претходно обрачунатог пореза исказаног у рачунима добављача и стога је правилно тужиоцу наложена уплата износа утврђеног пореза на додату вредност и камате означене у диспозитиву првостепеног решења.

Управни суд је, оцењујући наводе тужбе, нашао да су исти неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер су истицани и у жалби и правилно оцењени у оспореном решењу, са датим разлозима које у свему, као правилне и потпуне прихвата и овај суд.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09).

Суд је одбио, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на успех тужиоца у овом управном спору и одлучио као у ставу II диспозитива ове пресуде, на основу одредбе члана 66., 67. и 74. Закона о управним

споровима, сходном применом одредбе члана 150. и 153. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 13.06.2013. године, 14 У. 6898/11

Записничар
Снежана Вујачић, с.р.

Председник већа - судија
Обрад Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ